

Lutein: Det foreliggende Forslag er jo en gammel Bekendt af Tinget og tillige af Finansudvalget, til hvilket det har været henført, saa jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Gentagelse af, hvad jeg tidligere har udtalt om denne Sag, men jeg vil blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Lovforslaget nu fremtræder paa ny, kommer det med en lille Forøgelse af, hvad der har været forlangt tidligere. Lovforslaget, som gaar ud paa at give en Gave til de nuværende eller tidligere Aktionærer — jeg veed ikke, hvad man skal kalde dem — i Aktieselskabet derovre, har nu faaet den Tilføjeelse, at denne Gave endog skal forrentes. Vi opfordres til at tillendegive, at vi betragte det paa en Maade som en Gæld, Statskassen har til disse Aktionærer, som vi have at forrente, og det tror jeg allerede paa dette Standpunkt af Sagen, at der er Anledning til at gøre Indsigelse imod. Som jeg sagde, vil jeg ikke gaa nærmere ind paa Lovforslaget, da det oftere har været diskuteret her, men jeg vil dog tillade mig at spørge den ærede Finansminister, om han ikke paa nogen Maade skulde være tilbøjelig til at gaa ind paa en Anskuelse, som jeg antager, den ærede Finansminister erindrer, blev fremsat under Udvalgets Forhandlinger i Fjor — det er vel næppe en Indiskretion at sige det her — nemlig at den eneste Maade, hvorpaa man kan komme ud af Sagen, er at formaa Aktionærerne til at give Afkald paa deres Ret overfor St. Croix's Kommunekasse imod Udgiften til at faa Andel i det eventuelle Udbytte af Sukkerfogerierne. Den ærede Minister har sagt, at det ikke kunde lade sig gøre, thi Bestyrelsen for Aktieselskabet havde ikke Myndighed til at tage Beslutning i denne Henseende. Men jeg tror, at hvis den højtærede Finansminister vilde anvende den Indflydelse, som han besidder, og hvis han navnlig vilde unblade stadig for Aktionærernes Djtte at holde det Loffebillede frem, som dette Lovforslag indeholder, vilde Aktionærerne Mand for Mand kunne faas til at give deres Samtykke til den Ordning, som — det kan jeg godt sige — jeg har tilladt mig i sin Tid at foreslaa. Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Finansminister, om han, da det har været sig, at hverken dette Ting eller Finansudvalget har synderlig Interesse for dette Lovforslag, ikke skulde være tilbøjelig til at forsøge at gaa en anden Vej. Jeg vil derhos tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han i Betragtning af det særlige Resultat, som i finansiel Henseende Kolonierne i Vestindien give, tror, at det er muligt at gaa ind paa en saadan Bevilling, som her er foreslaaet.

Jeg vil endvidere gerne vide, om den højtærede Minister tænker paa at tilvejebringe en anden Ordning af Statskassens Forhold til Kolonierne derovre, saa at vi ikke komme til stadig at spæde til, men at der virkelig kunde komme en finansiel Selvstændighed derovre, hvorved Kolonierne blive istand til at svare hver sit, og Statskassens Mellemværende med Kolonierne kunde blive afgjort.

Samtidig med at jeg spørger om dette, vil jeg — skønt dette ikke direkte berører denne Sag — tillade mig at rette et par forespørgsler til den højtærede Minister angaaende Vestindien. Der har i Bladene i Dag staaet et Telegram fra New-York om, at den danske Krigsmagt er bleven anvendt udenfor det danske Statsterritorium. Jeg vil ikke udtale nogen som helst Mening om, hvad der er sket, og jeg veed som sagt heller ikke andet derom end, hvad der staaer i Telegrammet, som rimeligvis alle de ærede Medlemmer have læst i Bladene, men det Spørgsmaal, om den danske Krigsmagt er bleven anvendt udenfor det danske Statsterritorium, er dog saa alvorligt, at det maa interessere ethvert Medlem af dette Ting, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han mulig har faaet særlige Meddelelser ud over, hvad der har staaet i Bladene om denne Sag, og hvilke disse da ere.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem, som nu satte sig (Lutein) gjorde en Indsigelse mod, at der i dette Lovforslag, saaledes som det nu er fremsat, denne Gang er lagt et Mars Rente til den Købesum, som var foreslaaet i det i forrige Aar forelagte Lovforslag, idet han betegnede det som en Gave til Selskabet, og han mente da, at der ikke var nogen Anledning til at yde Rente oven i Købet. Jeg vil sige, at dersom det var en Gave, saa var der overhovedet ingen Anledning til at yde den, men det er det ikke, det er et Køb, og dersom det er et Køb, ved hvilket man er kommen overens om en vis Pris mellem Regeringen og Selskabet, saa forekommer det mig at være ganske naturligt, at naar Tiden trækker ud, inden Købet bliver iværksat, saa ogsaa Renten lægges til, ligesom det ellers sker ved en Handel. Søvrigt er det ikke først i dette Lovforslag, at dette Tillæg af Rente fremkommer; ogsaa i det Forslag, der allerede forelaa her i Fjor, var der et saadant Tillæg af Rente, altsaa den Indsigelse, som nu gøres, kunde ogsaa være gjort i Fjor. Forhødet er jo i Virkeligheden det, at vel kan man sætte sig i Besiddelse af hele dette Selskabs Ejendomme og det er formodentlig det, der har foran-